

DEN UNDERBARA PUMPAN

Lillbjörn och Storbjörn satt i sitt kök och åt middag. De åt myrägg och honung till middag. Brummelibrum, sa Lillbjörn, vad är det för skräp i maten?

Brummelibrum, får jag se, sa Storbjörn. Jaha, sa Storbjörn, det är ett FRÖ. Om man planterar det så växer det och blir någonting.

Blir vadå? frågade Lillbjörn.

Det vet jag inte, sa Storbjörn, men vi går ut i trädgården och planterar det, så får vi se vad det blir.

Hu, sa Lillebjörn, ska vi gå ut i det här regnvädret?

Vi tar våra paraplyer, sa Storbjörn. Så tog de paraplyerna. Storbjörn hade ett paraply av guld, och Lillbjörn hade ett paraply av silver. Mitt i trädgården planterade de fröet. Så gick de in och fortsatte att äta.

Efter en vecka hade fröet växt upp till en liten grön stjälk. På stjälken hängde något, som såg ut som ett blåbärskart.

Jasså, sa Lillbjörn, det blev ett blåbär av det?

Vi ska vänta och se, sa Storbjörn.

Efter två veckor hade "blåbärskartet" växt ut till en avlång frukt.

Jasså, sa Lillbjörn, det blev en gurka av det.

Vi ska vänta och se, sa Storbjörn, kanske blir den ännu större?

Storbjörn hade alldeles rätt. Frukten blev mycket större. Efter tre veckor var den stor som en hundkoja, och efter fyra veckor stor som ett hus.

En gammal rävm, som gick förbi, berättade att frukten kallades pumpa, men en så stor pumpa hade räven aldrig sett förut.

Pumpan växte och växte och till slut växte den över huset där björnarna bodde.

Var ska vi nu bo? Sa Lillbjörn.

Vi flyttar in i pumpan, sa Storbjörn. Kanske är den ihålig.

Björnarna klättrade upp på pumpan, borrarde ett hål i den och tittade in.

Nog är den ihålig, sa Lillbjörn, men det ser mörkt och fuktigt ut där nere.

Då tar vi stövlarna på, sa Storbjörn, och så sågar vi upp några fönster.

Så de tog på stövlarna. Storbjörn hade ett par stövlar av guld, och Lillbjörn hade ett par stövlar av silver. Tre fönster sågade de ut i pumpan. Ett fönster till vänster. Ett fönster till höger. Och ett fönster rätt fram. Så öste de bort allt vatten i pumpan, och så flyttade de in sin spis, sina sängar och alla sina honungskrukor.

Det här var riktigt trevligt, sa Lillbjörn.

Sämre kan man ha det, sa Storbjörn.

Men pumpan växte och växte. En natt lossnade den från sin stjälk och blåste i sjön. På morgonen, när björnarna drog upp rullgardinen och tittade ut, så låg deras hus och flöt på vattnet.

Nu får vi bli SJÖBJÖRNAR, sa Lillbjörn.

Ja, det är bäst vi plockar fram metspöna med detsamma, sa Storbjörn.

Så tog de fram metspöna. Storbjörn hade ett metspö av guld, och Lillbjörn hade ett metspö av silver. Fisken de fick stekte de till frukost. Det kändes konstigt att gunga på sjön hela dagarna, men snart blev de så vana vid det, som om de aldrig varit annat än SJÖBJÖRNAR i hela sitt liv.

Hela sommaren flöt pumpan omkring som en stor lustbåt. Ibland kom den nära land. Då plockade björnarna äpplen från träden på stranden. När hösten kom blev det kallare.

Fortsätter det såhär så blir vi ISBJÖRNAR, sa Lillbjörn.

Vi ska ta och elda en brasa, sa Storbjörn.

Björnarna stängde fönstren och började elda.

Pumpan fylldes med varm, fin luft. Men nu är det så, att allt som fylls med varm luft(och som inte sitter fast i marken), det stiger upp i luften precis som en luftballong. Pumpan satt inte

fast, och därför steg den upp som en luftballong. Den steg upp och den seglade långt, långt bort till främmande länder.

Nu är vi LUFTBJÖRNAR, sa Storbjörn.

LUFTBJÖRNAR sa Lillbjörn, det är ju såna björnar som inte finns?

Javisst , sa Storbjörn, vi finns ju inte heller. Det här är ju bara en saga. Visste du inte det?